

att i flyktiga ordalag beröra den
vift, som vi återstående skojare
exkverade efter det ni knallat
i väg mot Svedland. O. v. s. vi togade
åstad till Societetskanslers
femte Suprum och planterade oss
efter bästa förmåga på de himmels-
bla röblerna. Och försökte börja
samtala. hvilket lyckades myc-
ket bra för alla andra utom mig:
jag härde mig oförskämpt venodig
till sinnes i anledning af min systers
afresa. Visserligen var jag redan i
farter med Åka, och skulle ju
börja beröra honom på historier, men
då öfverföro ett tå tre outbefru(?) af-
fjelsst. honom med diverse frågor
angående djurvärlden, och ^{och} följande mig.
Jag soor ljudlös. Sedan solgde jag mig
besvärad på stolen, lillade i tåket, jag
gäfligt blistré ut och vände mig sedan
med ett bredt och beundrande smilande
mot Kalle Jäderholm, hvilkes son först
gjorde sig i ordning att en smula börja slita

Skilias förändras mellan mig och Åka, mellan mig och Kalle?
O. S. V. 1. O. S. V. O. I. Gått var 100 förtull och försickas
i hvarje dan. — — — — —
D. S. V. 1. O. S. V. O. I. Gått var 100 förtull och försickas
i hvarje dan. — — — — —
D. S. V. 1. O. S. V. O. I. Gått var 100 förtull och försickas
i hvarje dan. — — — — —

ha om sin sata Plennett, utbristande:
Herr J. har ju, enligt hvad jag trodde mig
höra, haft en sju förbannad flax på ett
lotteri här för några tid sedan. — Ett
åttio em: s löje, fullt af filantropi och
sympati, mötte mig, och sammansträttande
med mig i en der, mest helgjuten har-
moni, böjde mr J. att uttömme sig i
bejakande utbränd. — Det uppstod en
vårskyp för lifet, nej för evigheten!
Så kom maten.

En långt bord, fullt med för mig oätbar
saker. Dock var det, som om jag suttit i pa-
radiset's matsal. Ty: På venstre sidan
af mig hvilade fru sin ahtes spegel, med
en hållning så karakterfull, ^{med} en mar-
lighet så stälfm och en blick så ädel
ljungarde, att jag försökte i tillbedjande
och lödmjuk beundran — her Fosse Sjönar.
På min högra sida tronade Herrars Ljoran
i form af prelor K. T. B. Mitt emot mig ha-
de jag antalet af min, kanske något korta
bröder, hvilken planterat sig bredvid sin bods
dam, förker Pognetius — skön att berömd.

Den var en mild mig ju, alle vore orika för utbränd, alls för
(fallet) och alle mig mestviktiga dam. — — — — —
i hvilken samtliga deras deltag, utan afseelse på stens förhå.
Stenertig hem

[Foschu dröp af artighet]. På min brodes andra sida
satt doktor Lindholm, inon sig förbannad
öret, som i form af Pekke, ställt sig eller kanske
vittise sitt sig) mellan honom och S. F.
Så kom i ordningen Åhu med Tres ... ke, ke, ke.
Jag vill icke besvär dig med uppräknande
af alla deltagare i måltiden. — Nåja.
Således förbigå jag de olika former, un-
der hvilka diverse kokta eller stekte djur
af presentera sig för de närvarande; jag
vill blott uppräknat den flytande delen af
Souper: Efter Saper, till hvilken melodier sjöngs
af Herrans Sändebud, pastor Stenberg (jag trodde
förr att han ~~trätte~~ sjöng några bordsbön, men
så märkte jag hans utomordentligt nöjda och fri-
modigt lyckliga utseende att det g. kunde va-
ra följ. om andliga ting) serverades ölet; så
kom rödvin; Låningarna var nu ett härt
ljudfullare och hjärtligare och blef det
ännu mera, när munken intogs. Sin höj-
rida der, sedan ^{innehållet} ~~man~~ gles hindt vin runnit
utför halsen för resp. deltagare. Beris. Oräk-
neligt tal af det mest luxuöst äsneaktigt, innekitt,
otaligt varma, brodligt, oppriktligt skålar,

spårkärnt upprättligt beundrade Leckas från de manliga sid-
videns sidan vid damerna (Foschu smekte sig att kvicka be-
tänkeligt stegades och blott uttännsat opp i valmen för honom,
dit adskännde ett eng. småleant för hans flyktiga leppar) ringdans

aförskändt uppriktigt beundrande blickar från de manliga insi-
nidernas sida till damerna (Foschu smatte så att knivväcken be-
tänkligt slappades och blodet strömmade upp i valymen på honom,
ästadkommande ett engla småleende på hans fulliga läppar), ringdane

i hvilken samtliga dammar deltog, utan afseende på stans längd.
Det var en vild ringdans, alltså osäker för betraktaren, att någon
(falskt) och alla ville nödvändigtvis dansa. ----- Turen är tillhör

Skålar töndes mellan mig och Åke, mellan mig och Kalle.

O.S.V., O.S.V. O! Hjälp var lag sportfull och förpichal
i hvare dan. — — — ~~Ent~~ utplånas ut mitt

mine denna afton! — — — — — Det vil. — — — — — Tan-
kernas ur själens djup (mager?) kommande innerligt
hälsningar! Guds alla äro. En sju tusans kärlek
hälsning till Sam! 470.

Ketatalade för den rakning

Kanhlöth's Tapetbrän.
~~ensom jag också~~

ning. Där är skrytning
ning. Pekker.

10 m. blåt.